

af Udgifterne til Amtsrepartitionsfonden foredeles paa Communerne og derigjennem paa Formue og Leilighed, men det staaer til Amtsraadet selv at bestemme, om Forholdet skal være saaledes, at det Hele som hidtil bliver ubredet af Hørfornet. Jeg kan som sagt ikke see, at der er nogen Grund til at gjøre denne Udgift til en Hørfornsbyrde, og jeg har derfor i Forening med tre andre Medlemmer holdt mig til den Affattelse, som Bestemmelsen havde i det af Regjeringen forelagte Lovudkast. Skulde imidlertid det høie Thing ikke finde Anledning til at vedtage dette Forslag, saa er jeg betænkt paa til 3die Behandling i Forening med 14 andre Medlemmer at stille et Forslag om, at disse Udgifter ubredes af Statskassen, men foreløbig holder jeg paa det Forslag, som er stillet under Nr. 5, og som jeg allsaa skal anbefale til Vedtagelse.

Bable: Som jeg ved første Behandling af denne Sag udtalte, har jeg til § 4 stillet et Forslag, som sætter vedkommende Communalbestyrelse istand til, før der tages Beslutning om Sagen, at gjøre Indstilling med Hensyn til den Plads, der skal vælges til et saadant Locale. De Erfaringer, som allerede habes med Hensyn til, hvad der er foregaaet i Hals, have for mig været en ligefrem Opfordring til at stille et saadant Forslag. Naar den ærede Justitsminister under forrige Behandling med stor Smødelommen har udtalt, at han skulde gjøre Alt, hvad der stod i hans Magt, for Hals's Vedkommende, saa kan dette jo ikke Andet end være mig særdeles glædeligt, men det indeholder dog ikke en tilstrækkelig Betryggelse for, at der ikke skulde kunne gentage sig, hvad der engang er skeet med denne lille Commune. Jeg har i min Besiddelse en Pakke Acter, som maastee vilde forbause de ærede Medlemmer, naar jeg vilde vise dem den, og som giver et Exempel paa, hvorledes en lille Commune maa værge sig mod Dyrighedens — jeg tør næsten sige, — Overgreb ved en saadan Leilighed, hvor Dyrigheden har ligesom villet paatvinge Communen et saadant Locale midt inde i den lille By. Man holdt imod til det Sidste, uagtet Amtmanden og

Stiftamtmanden foreholdt Communen, at den maatte gaae ind derpaa. Det er vistnok ganske overeensstemmende med vor frie communale Ordning, at Communerne faae ibetmindste et Ord med at sige ved en saadan Leilighed, og det Forslag, jeg har stillet, er i denne Henseende overordentlig beskedent. Det gaaer nemlig ud paa, at vedkommende Communalbestyrelse maa gjøre Indstilling til Justitsministeren med Hensyn til Localets Beliggenhed. Det staaer allsaa i Justitsministerens Magt at forhandle om, hvorvidt dette Locale er hensigtsmæssigt, og om fornødent at opfordre Communen til at træffe andre Foranstaltninger. Ved at gjennemlæse Loven vil man see, at Alt, hvad denne Lovs Gjennemførelse angaaer, er lagt i Hænderne paa Justitsministeren og Sundhedspolitiet, og dette sidste vil jo paa ethvert Sted være Retsbetjenten og Districtslægen. Alle disse Foranstaltninger ville allsaa kunne iværksættes af disse, uden at Communen har et eneste Ord med at sige, og det er dette Ord, som jeg har søgt at hævde for Communen ved det Forslag, jeg her har stillet. — Ved samme Leilighed har jeg efter Foranledning af et Medlem, som udtalte sig ved første Behandling, men som ikke er tilstede nu, stillet nogle andre Forslag, der meest ere Redaktionsforandringer. Det ene Forslag gaaer i Retning af, hvad Thinget tidligere har udtalt, at man ved slige Love helst maa nævne Ministeren istedetfor Ministeriet; men dernæst har jeg stillet et Forslag til § 5 og stillet det, uden at jeg dengang vidste, at fire andre ærede Medlemmer ligeledes agtede at stille deres Forslag til at dele mellem Kjøbstæderne og Landet med Hensyn til de Udgifter, som denne Lov vil forholde. Jeg gif ud fra, at der kunde opstaae den Mislighed ved denne Lov, at naar Omkostningerne skulde foredeles paa hele Amtet og alle Kjøbstæderne i Amtet, saa kunde — ja, vi ere jo Mennesker, og man maa tage Hensyn til de menneskelige Forhold — en eller anden lille Commune i Amtet meget let tænke: Her er en ganske god Leilighed til uden Bekostning for os at faae et Sygehuus tilveiebragt, og den behøvede da ikke at være meget kræsen med Hensyn til Bestemmelsen af de Omkostninger, den i saa Henseende vilde paabyrde den store Kreds, som